

dosarul nr. 2ra-2069/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani), judecătorul: V. Jomiru-Niculiță
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecătorii: A. Bostan, V. Negru, A. Pahopol

ÎNCHEIERE

17 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Nicolae Craiu
Dumitru Visternicean

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Alexandr Solomco și Marina Suarez (Luchina) reprezentați de avocatul Andrei Petuhov,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Alexandr Solomco și Marina Suarez (Luchina) împotriva Elenei Luchina cu privire la partajarea apartamentului proprietate comună pe cote-părți, prin transmiterea a 10/32 cote-părți lui Alexandr Solomco cu achitarea sultei în favoarea proprietarului,

împotriva deciziei din 13 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins cererea de apel declarată de către Alexandr Solomco și Marina Suarez (Luchina) reprezentați de avocatul Andrei Petuhov,

c o n s t a ț ă :

La 05 iunie 2017, Alexandr Solomco și Marina Suarez (Luchina) reprezentați de avocatul Andrei Petuhov au depus cerere de chemare în judecată împotriva Elenei Luchina cu privire la partajarea spațiului locativ, apartamentul nr. XXXXXX, cu suprafața de 70,7 m² din casa nr. XXXXXX situată în mun. XXXXXX, str. XXXXXX, cu numărul cadastral XXXXXX, prin transmiterea 10/32 cotei-părți care aparține pârâtei în proprietatea lui Alexandr Solomco cu achitarea pârâtei prin compensarea în mărimea valorii care constituie suma de 139982,50 lei și încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantului a cheltuielilor suportate formate din taxa de stat și cheltuieli de asistență juridică în sumă totală de 9199,48 lei.

În motivarea acțiunii reclamanții au invocat că apartamentul nr. XXXXXX situat în mun. XXXXXX, str. XXXXXX, cu suprafața de 70,7 m², numărul cadastral XXXXXX, după finisarea procedurii succesoriale pe bunul imobil al Nadejdei Luchina, decedată la 14 noiembrie 2014, dosar succesoral nr. XXXXXX, se află în proprietatea comună pe cote-părți a lui Alexandr Solomco, 19/32 cota-parte din apartament, Marina Luchina, 3/32 cotă-parte din apartament și Elena Luchina, 10/32 cotă-parte din apartament.

Reclamanții au menționat că pârâta, Elena Luchina succesor testamentar, a primit 1/16 cota-parte care îi aparține conform testamentului prin depunerea declarației privind acceptarea succesiunii nr. XXXXXX din 27 martie 2015, însă

certificatul de moștenitor nu l-a primit, astfel 1/16 cota-parte moștenită nu a fost înregistrată la OCT Chișinău.

Alexandr Solomco și Marina Suarez (Luchina) au relevat că în prezent pârâta locuiește în Bulgaria, unde a plecat cu locul de trai permanent în anul 2014, însă adresa pe care locuiește nu este cunoscută reclamanților, deoarece ea a refuzat să o comunice.

Reclamanții au indicat că din anul 2014, în apartamentul litigios nu locuiește nimeni, iar cheltuielile de întreținere a acestuia sunt suportate de reclamanții Alexandr Solomco și Marina Luchina, care au intenția să înstrăineze bunul imobil în cauză, iar banii câștigați să fie împărțiți între proprietari proporțional cotelor-părți, însă intențiilor lor se opune Elena Luchina care a respins propunerea privind vânzarea apartamentului.

Ținând cont de cele invocate reclamanții consideră că sunt nevoiți și în drept să solicite înstrăinarea apartamentului prin transmiterea cotei-părți ce îi aparține pârâtei în proprietatea lui Alexandr Solomco cu achitarea unei sulțe în mărime de 139 982,50 lei.

Alexandr Solomco și Marina Suarez (Luchina) reprezentați de avocatul Andrei Petuhov au solicitat admiterea cererii de chemare în judecată, partajarea spațiului locativ, apartamentul nr. XXXXXX, cu suprafața de 70,7 m² din casa nr. XXXXXX situată în mun. XXXXXX, str. XXXXXX, cu numărul cadastral XXXXXX, prin transmiterea 10/32 cotei-părți care aparține pârâtei în proprietatea lui Solomco Alexandr cu achitarea pârâtei prin compensarea în mărimea valorii care constituie suma de 139982,50 lei și încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantului a cheltuielilor suportate formate din taxa de stat și cheltuieli de asistență juridică în sumă totală de 9199,48 lei.

Prin hotărârea din 15 februarie 2018 a Judecătorei Chișinău (sediul Râșcani), a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Alexandr Solomco și Marina Suarez împotriva Elenei Luchina cu privire la partajarea apartamentului proprietate comună pe cote-părți.

În susținerea poziției date, instanța de fond a concluzionat că partajul în modul solicitat de reclamanți nu este posibil în lipsa acordului pârâtei, iar la dosar nu sunt probate încercările de negociere a posibilelor modalități de partajare a bunului imobil invocate de avocatul reclamanților, motiv din care cererea de chemare în judecată urmează a fi respinsă.

La 12 martie 2018 Alexandr Solomco și Marina Suarez (Luchina) reprezentați de avocatul Andrei Petuhov au depus cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii din 15 februarie 2018 a Judecătorei Chișinău (sediul Râșcani), prin care au solicitat casarea integrală a hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri prin care să fie dispusă admiterea integrală a cererii de chemare în judecată.

Prin încheierea din 11 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, nu s-a dat curs cererii de apel depuse de Alexandr Solomco și Marina Suarez (Luchina) reprezentați de avocatul Andrei Petuhov, cu acordarea apelanților termen de 10 zile de la recepționarea încheieri pentru lichidarea neajunsurilor și anume prezentarea cererii de apel motivată și achitarea taxei de stat în sumă de 3149,61 lei.

La 18 aprilie 2018, Alexandr Solomco și Marina Suarez (Luchina) reprezentați de avocatul Andrei Petuhov au prezentat cererea de apel motivată și dovada achitării taxei de stat, suplimentar solicitând încasarea din contul pârâtei în

beneficiul lui Alexandr Solomco cheltuielile de judecată suportate în sumă totală de 12349,09 lei.

Prin decizia din 13 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Alexandr Solomco și Marina Suarez (Luchina) reprezentați de avocatul Andrei Petuhov și menținută hotărârea din 15 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani).

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 15 august 2018 Alexandr Solomco și Marina Suarez (Luchina) reprezentați de avocatul Andrei Petuhov au contestat-o cu recurs, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea deciziei din 13 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 15 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) cu adoptarea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral și compensarea cheltuielilor de judecată din contul Elenei Luchina în sumă totală de 14448,83 lei (f.d.146-148).

În motivarea recursului recurentul a indicat că, nu este de acord cu decizia din 13 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 15 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din motiv că instanțele ierarhic inferioare nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și au interpretat în mod eronat legea.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 13 iunie 2018, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la 24 iunie 2018, confirmare despre recepționarea acesteia de către părți la materialele dosarului lipsește.

În aceste circumstanțe recursul, declarat de către Alexandr Solomco și Marina Suarez (Luchina) reprezentați de avocatul Andrei Petuhov, la 15 august 2018, se consideră depus în termen.

Examinând recursul declarat de Alexandr Solomco și Marina Suarez (Luchina) reprezentați de avocatul Andrei Petuhov în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat

problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens Completul reține, că sarcina instanței de recurs la aceasta etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justice și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanța judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 02 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyanyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Alexandr Solomco și Marina Suarez (Luchina) reprezentați de avocatul Andrei Petuhov este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) Cod de procedură civilă, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziilor instanței de apel, iar alegațiile invocate în recurs nu indică încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei pentru declararea recursului admisibil.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Alexandr Solomco și Marina Suarez (Luchina) reprezentată de avocatul Andrei Petuhov ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul, declarat de către Alexandr Solomco și Marina Suarez (Luchina) reprezentată de avocatul Andrei Petuhov, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Nicolae Craiu

Dumitru Visternicean